

května 1931: »K opětnému vyzvání oznamuji, že sám nevím, zda a čím se budu zaměstnávat v trvalém odpočinku, a proto nemohu se vyjádřit také, zda budu se nějakým jiným právním povoláním zaměstnávat čili nic, poněvadž nevím, jak dále se vytváří můj zdravotní stav, neboť zase jsem v lékařském ošetřování se zánětem středního ucha a trpím bolestmi zubů. Prosím, aby byla vzata tato odpověď jako konečná na uvedenou otázku,« — d) ze dne 18. května 1931: »... jsem v lékařském ošetřování, takže nemohu pomýšlet na to, zda bych se mohl za stávajícího zdravotního stavu věnovat jinému právnímu povolání (advokacii) čili nic«. — Z doslovu těchto prohlášení jest zcela nepochybné, že se jimi odvolatel nijak nezavázal, že nebude provozovat advokacii po odchodu na odpočinek, naopak že se převzetí takového závazku důsledně vyhýbal. Podal-li tedy odvolatel dne 5. srpna 1931 žádost o zápis do seznamu advokátů, neporušil dané slovo a nedopustil se jednání, které by ho mohlo činit nehodným důvěry ve smyslu § 2 e) zákona č. 40/1922 sb. z. a n. Neobstojí tedy žádný z důvodů, pro které byl zápis odvolatele do seznamu advokátů odepřen, a jeho odvolání bylo proto vyhověno. Ježto všechny zákonné podmínky zápisu byly žadatelem prokázány, rozhodl nejvyšší soud, jak jest uvedeno ve výroku.

Čís. 11399.

Vedlejší intervence.

Strana, jež opověděla rozepři, nemá právo k rekursu proti usnesení soudu, jímž byla vedlejší intervence připuštěna na její straně, má však právo k rekursu, byla-li vedlejší intervence osoby, již rozepři opověděla, připuštěna na straně odpůrcově.

Z toho, že vedlejší intervenient nemá právní zájem na vítězství jedné strany, ještě neplyne, že nemá tento zájem na vítězství strany druhé.

(Rozh. ze dne 13. února 1932, R I 5/32.)

Ve sporu pojišťovny S. proti městu D. o dodržení pojišťovací smlouvy vyzvala žalobkyně starostu města D., Adolfa H-a, podle § 21 c. ř. s. by přistoupil k ní ve sporu jako vedlejší intervenient, ježto, podlehl-li žalobkyně ve sporu, bude se na něm hojiti. Adolf H. ve svém podání prohlásil, že sice přistupuje jako vedlejší intervenient, avšak na straně žalované, a uvedl, že má právní zájem na tom, by byla žaloba ve hlavní věci zamítnuta, ježto jest důvod ke zrušení pojišťovací smlouvy, v kterémžto případě bude zproštěn jakéhokoliv ručení. Soud prvního stolu e připustil vedlejší intervenci Adolfa H-a na straně žalované obce. Procesní soud prvního stolu zamítl napotom žalobu a ve stížnosti spojené s odvoláním stěžovala si žalující pojišťovna do toho, že byl Adolf H. připuštěn jako vedlejší intervenient na straně žalované obce. Rekursní soud nepřipustil vedlejší intervenci Adolfa H-a na straně žalované obce. Důvody: Adolf H. v podání, v němž sice přistupuje jako vedlejší intervenient, avšak na straně žalované, uvedl, že má právní zájem na tom, by žaloba v hlavní věci byla zamítnuta, poněvadž tu byl

důvod ke zrušení pojišťovací smlouvy, v kterémžto případě bude zproštěn jakéhokoliv ručení. Toto odůvodnění pro jeho přístup jako vedlejšího intervenienta na straně žalované nemůže však rekursní soud považovati za přijatelné. Podle § 17 c. ř. s. předpokládá vedlejší intervence právní zájem na tom, by ve sporu mezi jinými osobami zahájeném jedna strana zvítězila. Právní zájem vedlejšího intervenienta mohl proto ve smyslu tohoto zákonného ustanovení záležeti jen v tom, by žalující strana zvítězila, by bylo zabráněno, by nebyl činěn zodpovědným žalobkyní. Právní zájem na vítězství žalované strany nemohl Adolf H. mít, jelikož právě v tomto případě nastal by účinek, kterému vedlejší intervencí má býti zabráněno. Co vedlejší intervenient uvádí jako důvod přístupu na straně žalované strany, opodstatňuje jen zájem na rozhodovacích důvodech, nikoliv zájem na rozhodnutí samém. Zájem, by ve sporu v rozhodovacích důvodech bylo učiněno nějaké zjištění, však nestačí, by považována byla intervence za odůvodněnou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Mylný jest právní názor dovolacího rekursu, že strana, jež opověděla rozepři, nemá vůbec právo k rekursu proti usnesení soudu, jímž byla intervence připuštěna. To platí jen, stala-li se vedlejší intervence na její straně, nikoliv i, když se stala na straně odpůrcově, o kterýžto případ právě jde (tak i Neumannův komentář k civilním řádům soudním, 1927, 1. svazek, u § 18, strana 457 a 458, na který neprávem poukazuje dovolací rekurent). Ale dovolací rekurs ani jinak není v právu, neboť z toho, že intervenient nemá právní zájem na vítězství strany jedné, ještě neplyne, že nemá tento zájem na vítězství strany druhé, a nelze přehlédnouti, že žalovaná obec nebude moci vedlejšího intervenienta činiti zodpovědným v žádném případě, ať již spor prohraje z toho nebo z onoho důvodu.

Čís. 11400.

Platiti výkonnému orgánu (§ 25, druhý odstavec, ex. ř.) lze od okamžiku, kdy ho došel příkaz ku provedení prvního exekučního výkonu.

(Rozh. ze dne 13. února 1932, Rv I 1778/30.)

Žalovaný pojistil u žalující pojišťovny automobil proti následkům havarie a proti následkům povinného ručení. Premie z těchto pojišťovacích smluv, dospělé dne 28. května 1927, zaplatil žalovaný po podání žaloby a po zahájení exekučního řízení k jich vydobytí dne 14. února 1928 asi ke 3. hod. odpoledne. Téhož dne o 1/2 7. hod. večer auto žalovaného havarovalo. Proti žalobě pojišťovny o zaplacení premií dospělých dne 28. května 1928 namítl žalovaný započtením vzájemnou pohledávku na náhradu škody z havarie auta ve výši zažalované pohle-